

צום י"ז בתמוז בעת הקורונה

עצם נושא ההדבקה והסכנות, המקרים הקלים והקשים, אינו דבר ברור עדיין לרופאים, ועל כן קשה מאוד לומר הוראה חד משמעית לגבי הצום.

בהרבה מקרים החולה מרגיש בתחילה סימנים קלים בלבד אבל במשך הזמן מצבו הולך להיות קשה יותר.

באופן כללי ניתן לומר שכל מי שנדבק בנגיף דינו עכ"פ כחולה שאין בו סכנה שאינו צם בי"ז בתמוז.

וע"כ לאחר בירור עם רופאים נראה לתת הנחיות הלכתיות באופן כללי, ובכל ספק יש להתייעץ עם רופא ורב מוסמך.

א. כל חולה מאומת בבדיקות שנדבק בנגיף, או אפילו לא מאומת בבדיקות אך יש לו תסמינים מוכרים כגון: חום, קשיי נשימה, שיעול איבוד חוש טעם או ריח, כאבי ראש, או חולשה לא יצום.

ב. חולה שקבל בתוצאות הבדיקה שלילי שאף שזה מראה שכבר נתרפא יש לחשוש שמא נשאר לו בגוף פגיעה מהנגיף, ובפרט אם יש לו עדיין תסמינים, וע"כ אם היה חולה שנצרך לחמצן ויותר מזה, לא יצום. וכן אם מרגיש חולשה גופנית או נפשית (כגון העדר כח סבל או חוסר רוגע וכיו"ב שלא יצום. וגם אם הרגיש תסמינים בלבד ולא נצרך לחמצן יתכן שיש לחוש כנ"ל.

ג. מי שנמצא בבידוד מחשש שנדבק מחולה מאומת, יש לחלק בין בני המשפחה שא' מהם חולה שמצוי שהרבה מהם נדבקים, לבין כאלה שהיו בקרבת חולים מאומתים שמתברר שרק מעט מהם שנדבקו, וכן תלוי כבר כמה ימים נמצא בבידוד. וע"כ במקרים אלו יש להתייעץ עם גורם רפואי ורב מוסמך.

ד. כל מי שמרגיש טוב ואינו מהמוזכרים לעיל אין שום מניעה הלכתית ורפואית שיצום.

וה' הטוב יאמר למשחית הרף
ונזכה לראות בבנין ירושלים ובית המקדש במהרה בימינו אמן